

SKARBY Z NASZEGO RZYMSKIEGO ARCHIWUM

KULOODPORNY ZMARTWYCHWSTANIEC - POCZĄTKI (#20)

(Początek kolejnej miniserii...)

Będzie to historia o dziewięcioletnim chłopcu, który zawsze marzył, aby zostać zmartwychwstańcem. Historia brata zakonnego, który całymi dniami pracując w zakrystii, znajdował czas, aby oddawać się swojemu "dziełu". Historia zakonnika, który nie znając języków obcych, spotykał się z ambasadorami i politykami. Historia wynalazcy, który przebył całą Europę w poszukiwaniu środków na dalszą pracę. Historia pełna napięcia, zwrotów akcji, kradzieży, ale i wielkiej nadziei, pasji i walki o swoje prawa. Będzie to historia br. Kazimierza Żeglenia CR, wynalazcy kuloodpornej kamizelki, o którym amerykańskie gazety donosiły: "Wkrótce próba na człowieku - materiał kuloodporny Żeglenia uratował życie psa" (*The Evening Star*, Washington, 3 lipca 1897), "Nadstawił pierś własną - zaufanie brata Kazimierza Żeglenia do jego pancerza" (*Dziennik Chicagowski*, 12 czerwca 1897), "Wuj Sam i Br. Żegleń" (*Dziennik Chicagowski*, 18 października 1897), "Życie rosyjskiego Księcia uratowane przez pancerz" oraz "Koronowane głowy Europy noszą go podczas uroczystości" (*The Sunday Chronicle Chicago*, 24 sierpnia 1902).

Ten już 20 numer newslettera jest wprowadzeniem do kolejnej miniserii, tym razem dotyczącej naszego brata Kazimierza Żeglenia CR i jego firmy "Zeglen Bullet Proof Cloth Company". W naszym Archiwum w Rzymie znajdują się listy Żeglenia (64), dokumenty związane z jego życiem zakonnym oraz kilka wycinków z amerykańskich gazet z przełomu XIX/XX wieku. Bazując na tych materiałach, chciałbym podzielić się z wami fascynującą i wydaję się, że raczej wśród nas mało znaną, historią tego zmartwychwstańca i wynalazcy.

Brat Kazimierz Żegleń urodził się w 1869 roku w Kaczanówce (dzisiejsza Ukraina). Wstąpił do Zgromadzenia mając 19 lat rozpoczynając tym samym swoją formację zakonną we Lwowie pod okiem o. Pawła Smolikowskiego CR. Rok później zostając powołanym do wojska, decyduje się na napisanie listu do ówczesnego generała o. Waleriana Przewłockiego CR, prosząc o przeniesienie go "do innego domu zagranicą" (ACRR 38761). W 1890 roku zostaje wysłany do Rzymu, gdzie 6 kwietnia 1890 roku składa śluby zakonne (ACRR 7000/174). Jednak już w dwa miesiące później odnajdujemy go na statku, gdzie wraz z generałem Przewłockim, płynie do Ameryki. W Nowym Jorku wita ich o. Gordon i tam prawdopodobnie się rozstają: Generał udaje się na wizytacje parafii w Kanadzie, a nasz brat jedzie do Chicago (Przewłocki W., *Dziennik III*, 3, ACRR 2964).

Pierwszy list br. Kazimierza, który znajduje się w naszym Archiwum, został wysłany do generała Przewłockiego 29 stycznia 1890 ze Lwowa (list załączony poniżej). To w tym liście nasz brat prosi i błaga Generała o przeniesienie go "do innego domu zagranicą". Ciekawym jednak jest, że osoba, która wymyśliła "pancerz kuloodporny" tak bardzo obawiała się "asyntyrunku"...

Lwów Dnia 29 Stywnia r. 1890

ARCHIVUM C. R.

No. 38761

Najprzywielebniejszy Ojciec Generale

Wdaję się do ojca z wielkim smutkiem
i zalem względym wojskowosci bo
teraz niezadługo mam stawać do

Asyntyrunku i obawa mnie bierze
zeby nieasyntyrowali do wojska mnie
i Trochę i błagam na Miłosci

Boga zeby mnie ojciec przeniósł do
innego domu zagranicy gdy bym
wyjechał to bym już niestawał do
Asyntyrunku i takim sposobem
będąc wolnym od wojskowosci

Ale zaxarem niewolnym wracać
do Kraju aż po 36 latach wieku życia
i proszę ojca nie spowodu jasię boję
wojska ale zetań trzeba cierpieć
Duro od wszystkich. ale ja nadem
boleje zetań ^{natterm} cierpieć wielki

Jakżeż mnie się nie smucić kiedy
widzę przed sobą wielki niebezpieczeńst
wo duszy i mienie idzie o cierpienie
ciała ale o cierpienie duszy i zbawienie
J. tak czołując się powstanym do życia
doskonalego czyli zakonnego jeszcze
w życiu dziecięcym bo zaledwie
mniałem lat 9 a już pociąg mniałem
iść się na służbę Bożą i jeszcze
wówczas obratem sobie zgromadze
nie Zmartwychwstania Pańskiego
i od tego czasu byłem w tym zgro
madzeniu z sercem i myślami
i Trągotem jak najprędzej wstąpić
do zgromadzenia z ciałem i zdoła
i ogromne cierpienia ponosiłem
Duchowy bo chciał wabił mnie
do siebie a pan Bóg rządził a
chciałem być z nim

Tym postanowiłem raz naraz wstąpić
do zgromadzenia mając lat 18. i w ten
czas jeszcze wiele cierpienia ponosiłem
bo ojciec chciał żebyem przynim
został w domu ale ja się wziąłem z całą
gorliwością do dzieła i wszelkie
trudy pokonałem świata
I teraz widzę że niebezpieczeństwo
mnie grozi gwałtowny i wielki
i postanowiłem Prosić ojca
o Przeniesienie mnie gdzie indziej
do innego domu naszego
zagranicę gdzie wola Ojca jest
i postanowiłem nigdy nie wystąpić
ze zgromadzenia z pomocą Bożą
i jest mnie bardzo bolesnie
że świat na mnie swe Siła
na stawia a temi Siłami jest
wojako

Bo chto pojdzie do wojaka to
już wniem gorliwosc zakonna
ustanie i czasem z stracie powolanie
i tego ja się boję bo czasem
do tego mozy przyjsc ze stac się
moze niewiernikiem wiary sw.
i moze zastuzyc na pieklo
inaczej najwiecej mam strach
bo wiem jakiego szewca jest sklonny
do woskystwiego.

Prosze i Blagam i zaklinam
na milosc Boga radej ojce
zadosc uczynic prosbom moim
~~Abis~~ a Bóg miłosierny
wiele task zesle tobie ku potrzebnom
twoim
Unixony Stuga
Lajek Kazimierz Tegler
i Gondrawiam ojca Perdecznie
i zycze wozelkiej Gomyslności

K. Żegleń CR, List do W. Przewłockiego CR z 29 stycznia 1890, ACRR 38761
(Zachowano pisownie oryginalną)

Lwów dnia 29 stycznia ro. 1890

Najprzewielebniejszy Ojcie Gienerale

Udaję się do ojca z wielkim smutkiem i żalem względny wojskowości bo teraz nieza długo nam stawać do Asynturunku i obawa mnie bierze żeby nieasyntyrowali do wojska mnie i Proszę i błagam na Miłość Boga żeby mnie ojciec przeniósł do innego Domu zagranicy gdy bym wyjechał tobym już nie stawał do Asynturunku i takim sposobem będąc wolnym od wojskowości. Ale zarazem niewolnym wracać do Kraju aż po 36 latach wieku życia i proszę ojca niespowodu jasię boję wojska żetam trzeba cierpieć dużo odwszystkich ale ja nattem boleje zetam zepsucie wielki.

Jakżesz mnie się nie smucić kiedy widzę pszed sobą wielki niebezpieczeństwo duszy i mnie nie idzie o cierpienie ciała ale o cierpienie duszy i zbawienie. I tak czując się powołany do życia doskonałego czyli zakonnego jeszcze w życiu dziecinnem bo za ledwie miałem lat 9 aż pociąg miałem udać się na służbę Bożą i jeszcze wtęczas obrałem sobie zgromadzenie Zmartwychwstania Pańskiego i od tego czasu byłem wtym zgromadzeniu z sercem i myślami i Pragnęłem jak najprędzej wstąpić do zgromadzenia ziałem i dósza i ogromne cierpienia ponosiłem duchowy bo czart wabił mnie do siebie a pan Bóg żądał a żebym szędl zanim.

I już postanowiłem raz nazawsze wstąpić do zgromadzenia mając lat 18 i wtenczas jeszcze wiele cierpienia ponosiłem bo ojciec chciał żeby przynim został w domu ale ja się wziął z całą gorliwością do dzieła i wszelkie trudy pokonałem świata.

I teraz widzę że niebezpieczeństwo mnie grozi gwałtowny i wieki i Postanowiłem Prosić ojca o Przeniesienie mnie gdzie indziej do innego domu naszego zagranicy gdzie wola Ojca jest i Postanowiłem nigdy niewystąpić ze zgromadzenia zapomocą Bożą i jest mnie bardzo boleśnie że Świat na mnie swe sidła na stawia a temi Sidłami jest wojski.

Bo chto pójdzie do wojska to już wniem gorliwość zakonna ustanie i czasem z stracie powołanie i Tego ja się boję bo czasem do tego może przyjść ze stać się może niewiernikiem wiary św. i może zasłużyć na piekło i nato najwięcej mam strach bo wiem jaki człowiek jest skłonny dowszystkiego.

I proszę i Błagam i zaklina na miłość Boga racz Ojcie zadość uczynić prośbom moim a Bóg miłosierny wiele łask ześle tobie ku potrzebom twoim.

Uniżony Sługa

lajek Kazimierz Żegleń

i Pozdrawiam ojca serdecznie i życzę wszelkiej Pomyślności